

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Cob/170/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415208234
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:4415208234.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členov senátu JUDr. Valérie Kleinovej, ml. a JUDr. Vlastimila Pavlikovského v sporovej veci žalobcu: Slovenská republika konajúca prostredníctvom: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Mlynské nivy 44/a, 827 15 Bratislava, IČO: 00 686 832, právne zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Tomášikova 28, 821 01 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: MAGMA ZAFÍR, s.r.o., so sídlom Obecný úrad v Bardoňove 124, 941 49 Bardoňovo, IČO: 36 325 856, právne zastúpený: A.K. JUDr.NOVÁČKOVÁ s.r.o., so sídlom Mandľová 28, 851 10 Bratislava, IČO: 36 699 705, o zaplatenie 3.350.033,85 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 14Cb/130/2015-972 zo dňa 11. júla 2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 14Cb/130/2015-972 zo dňa 11. júla 2022 **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

I. Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Dňa 11.07.2023 Okresný súd Nové Zámky uznesením č. k. 14Cb/130/2015-972 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) rozhodol tak, že súdne konanie prerušil do právoplatného skončenia dovolacieho konania, ktoré dovolanie bolo podané v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012 proti rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/34/2022 zo dňa 19.10.2022.

2. Ako ďalej z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva:

Žalobca sa žalobou zo dňa 21.04.2015 domáhal zaplatenia sumy 3.350.033,85 eura s príslušenstvom.

Podaním zo dňa 04.07.2023 požiadal právny zástupca žalobcu o prerušenie konania až do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní v konaní vedenom Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012. Súd prvej inštancie zistil, že v predmetom trestnom konaní bolo rozsudkom zo dňa 16.08.2021 rozhodnuté o nároku žalobcu v plnej výške 3.350.033,85 eur, a to voči I. C., W.. E. L. a W.. C. Ž.C., ktorí boli spoločne a nerozdielne zaviazaní nahradiť mu škodu v tejto výške. Tento rozsudok v časti výroku o náhrade škody bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/34/2022 zo dňa 19.10.2022, pričom Ján Markovič podal dňa 14.04.2023 dovolanie voči predmetnému rozsudku Krajského súdu v Nitre. Súd prvej inštancie zistil, že v predmetnom konaní je dôvod na prerušenie konania podľa ustanovenia § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam

pre rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 14Cb/130/2015, keďže v uvedenej trestnej veci bola podaná dňa 31.10.2012 obžaloba okrem iných osôb aj proti W.. E. L. a W.. C. Ž.C. - konateľom žalovaného, okrem iného obvineným

aj z obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu spolupáchatelstvom podľa

§ 20 k § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ktorého sa mali dopustiť tak, že spoločným konaním vylákali

od iného príspevok a iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uviedli do omylu v otázke ich splnenia a uvedeným konaním spôsobili škodu veľkého rozsahu. Ide o nenávratný finančný príspevok, ktorého vrátenia sa žalobca proti žalovanému domáhal v konaní 14Cb/130/2015. V trestnom konaní rozsudkom

č. k. 1T/189/2012-6732 zo dňa 16. augusta 2021 Okresný súd Nové Zámky zaviazal spoločne a nerozdielne konateľov žalovaného na náhradu škody v tej istej výške,

v akej sa žalobca domáha náhrady škody v tomto konaní voči žalovanému. S poukazom na skutočnosť, hoci vyššie uvedený rozsudok v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre

č. k. 2To/34/2022-7248 zo dňa 19. októbra 2022 nadobudol právoplatnosť aj v časti výroku, ktorým boli konatelia žalovaného zaviazaní k náhrade škody voči žalobcovi,

bolo voči vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Nitre podané dovolanie. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol tak, že civilné sporové konanie podľa ustanovenia § 164 CSP prerušil, a to až do skončenia dovolacieho konania v konaní Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012.

II. Odvolanie žalovaného

3. V zákonom stanovenej lehote elektronickým podaním žalovaný dňa 08.08.2023 doručil Okresnému súdu Nové Zámky odvolanie z rovnakého dňa, ktorým žiada napadnuté uznesenie zrušiť z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP, spoločne spočívajúcich najmä v odôvodnených procesných porušeníach / skutočnostiach:

i. v porušení čl. 9 CSP, keď žalovanému nebolo umožnené sa vyjadriť k návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 04.07.2023,

ii. v porušení § 164 CSP v spojení s § 140 CSP, keď z dôvodu premlčania žalobca odmietol rozšíriť túto svoju občiansku žalobu aj o skutočnosti/nároky z trestného konania vedeného pod sp. zn. 1T/189/12, čím v ňom riešené otázky ani nemôžu

mať žiaden kontradiktórny význam pre rozhodnutie súdu v tejto úplne inej veci,

iii. v porušení § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP, keď napadnuté uznesenie preskúmateľne (tobôž presvedčivo) nevysvetľuje, aká to údajná otázka z trestného konania by údajne mala mať význam pre konanie,

iv. v porušení § 164 CSP v spojení s § 214 CSP a čl. 17 CSP, keď namiesto prerušenie konania existuje iné vhodné opatrenie v podobe medzitýmneho rozsudku „či tu je, alebo nie je právo, od ktorého celkom alebo sčasti závisí rozhodnutie vo veci samej“,

4. Žalovaný k bodu i. uviedol, že súd prvej inštancie porušil právo žalovaného podľa

čl. 9 CSP (čl. 6 Dohovoru), ako aj § 162 ods. 2 CSP tým, že žalovanému nedoručil

na vyjadrenie žalobcov návrh na prerušenie konania zo dňa 04.07.2023,

ktorému následne, bez žalovaného možnosti rozhodnutie súdu ovplyvniť,

vyhovel. Žalovaný tak nemal možnosť namietať neopodstatnenosť navrhovaného prerušenia konania.

Súd prvej inštancie naplnil odvolacie dôvody podľa § 356 ods. 1 písm. b), d) a g) CSP s poukazom

na dikciu čl. 3 ods. 1 CSP i ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalovaný ďalej

vyjadril svoje podozrenie z úmyselného postupu a konania súdu prvej inštancie, nakoľko súd vytvára

prieťahy v konaní úmyselne na škodu žalovaného a v prospech žalobcu, ktorému vyhovuje, aby táto

nedôvodná žaloba, ktorú si vlastnými omeškaniami spôsobil sám žalobca, bola za účelom ochrany jeho

predstaviteľov pred zodpovednosťou rozhodnutá čo najneskôr.

5. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie nebol oprávnený prerušiť predmetné civilné sporové konanie do skončenia dovolacieho konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012, v ktorej sa neriešia žiadne otázky,

ktoré by mohli mať procesný či iný kontradiktórny vplyv na rozhodnutie v tejto veci. Premlčaná skutočnosť

nemôže mať zo zákona žiaden vplyv na žiadne súdne konanie, okrem zamietnutia žaloby, kde však

povinnosť zamietnutia žaloby pre premlčanie nemôže byť titulom na jej prerušenie. Nakoľko súd prvej

inštancie pristúpil k prerušeniu konania bez toho, aby vôbec procesne či vecne existovala otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu, tak napadnuté uznesenie zaťažil okrem vady svojvôle aj vadou podľa § 365 ods. 1 písm. a), d), g) a h) CSP.

6. Žalovaný namieta aj nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, keď jeho obsahom nie je žiadne preskúmateľné (presvedčivé) zadefinovanie údajnej otázky, pre ktorú prvostupňový súd konanie prerušil. Táto otázka nevyplýva ani z návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 04.07.2023. Z napadnutého uznesenia nie je známe, aký vplyv na rozhodnutie v predmetnom konaní by malo mať definitívne rozhodnutie vo veci vedenej Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012, čím súd prvej inštancie zaťažil napadnuté uznesenie aj vadou nepreskúmateľnej arbitrárnosti podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP, titulom ktorej je žalovanému znemožnené toto zatiaľ jemu neznáme zdôvodnenie súdu vecne rozporovať opravným prostriedkom.

7. K bodu iv. žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie mal aplikovať v predmetnom konaní iné vhodné opatrenie v podobe medzitýmneho rozsudku podľa § 214 CSP, v rámci ktorého by mohol rozhodnúť o tom, či žalobca má alebo nemá právo na odstúpenie od zmluvy o nenávratnom finančnom príspevku. Záverom odvolania žalovaný poukázal na nedôvodnosť žaloby.

III. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu

8. Žalobca dňa 18.09.2023 doručil Okresnému súdu Nové Zámky elektronické podanie, ktorým podal vyjadrenie k odvolaniu žalovaného.

9. Žalobca poukázal na to, že Civilný sporový poriadok v žiadnom ustanovení neukladá súdu, aby návrh na prerušenie konania zasielal druhej sporovej strane na vyjadrenie. Naopak, konajúci súd je oprávnený sám vyhodnotiť, či sú dané zákonné podmienky na prerušenie konania, ktoré sú v ustanovení § 164 CSP vymedzené jasne reštriktívnym spôsobom a o prerušení konania rozhodnúť aj bez návrhu ktorejkoľvek zo sporových strán a ich vyjadrení. K ničím nepodloženým špekuláciám, týkajúcim sa podozrenia z úmyslu z poškodzovania žalovaného a zvyhodňovania žalobcu súdom prvej inštancie v tomto spore, žalobca vyjadril názor, že obdobné prejavy by nemali byť obsahom podaní advokátov, rešpektujúcich ustanovenia zákona o advokácii a etiku advokátskeho stavu. Žalobca podotkol, že je to on, kto v dôsledku konania žalovaného utrpel ujmu v podobe straty finančných prostriedkov.

10. K argumentácii žalovaného o premlčaní práva žalobcu (v pozícii poškodeného) žalobca uviedol, že tento nárok na náhradu škody spôsobenej trestnou činnosťou voči odsúdeným v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012 I. C., W.. C. Ž. a W.. E. L. nemôže byť premlčaný, nakoľko bolo žalobcovi priznané právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 2To/34/2022-7248 zo dňa 19. októbra 2022. Tento rozsudok však môže byť zrušený, resp. zmenený na základe podaných dovolaní odsúdenými, čo bolo aj dôvodom na prerušenie tohto konania.

11. Pokiaľ sa týka možnosti súdu prvej inštancie postupovať v predmetnom konaní vykonaním iného vhodného opatrenia v podobe vydania medzitýmneho rozsudku žalobca poukázal na skutočnosť, že rozhodovanie súdu o platnosti odstúpenia od zmluvy predstavuje rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, pričom takéto rozhodnutie je prostredníctvom medzitýmneho rozsudku podľa Civilného sporového poriadku prípustné len na základe návrhu sporovej strany. Aj v tomto prípade je však súd povinný vyhodnotiť účelnosť tohto postupu, aj keď to v § 214 ods. 2 CSP nie je výslovne ustanovené, implicitne to však vyplýva zo zmyslu a účelu tejto právnej úpravy. Návrh na vydanie medzitýmneho rozsudku podľa § 214 ods. 2 CSP je svojou povahou určovacou žalobou so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami, vrátane povinnosti preukázania naliehavého právneho záujmu na tomto určení, ktorý zodpovedá implicitnému kritériu účelnosti tohto postupu. Návrh na vydanie medzitýmneho rozsudku podľa § 214 ods. 2 CSP žalovaný nikdy nepodal. V prejednávanej veci neboli splnené zákonné podmienky na vydanie medzitýmneho rozsudku, preto nemožno súdu prvej inštancie vytýkať porušenie § 164 CSP v časti nevyužitia tohto opatrenia namiesto prerušenia konania.

IV. Odvolacia replika žalovaného

12. Žalovaný dňa 20.10.2023 doručil Okresnému súdu Nové Zámky elektronické podanie z rovnakého dňa. V odvolacej republike žalovaný opätovne poukázal na jeho porušenie práva na podanie vyjadrenia k návrhu žalobcu na prerušenie konania. Dôvodom, prečo žalovaný reaguje až takto citlivo je trvanie tohto súdneho konania už viac ako 8 rokov, ktoré tak svojou neistotou vplyva, ako na žalovaného súkromie, tak najmä na jeho možnosť podnikat'.

13. Žalovaný nikdy netvrdil, že by žalobcove nároky voči fyzickým osobám W.. E. L. a W.. C. Ž. mali byť premlčané. Žalovaný však namieta, že pre uplynutie 10 a viac rokov od spáchania a vedomosti žalobcu o skutku vo veci vedenej Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012 sú jeho nároky z tohto trestného skutku už premlčané voči žalovanému, ako právnickej osobe. V civilnom konaní by malo byť nesporné, že v trestnom konaní sa nijako nerieši základ predmetnej žaloby, ktorý by podľa § 164 CSP mal mať vplyv na toto konanie, ktorého kontradiktórnym základom je a naďalej ostáva len posúdenie platnosti odstúpenia od zmluvy. Ak preto súd prvej inštancie prerušil konanie o platnosti odstúpenia od zmluvy do definitívneho skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012, ktorého skutočnosť sa žiadna zo strán sporu kontradiktórne nedomáha (a keby sa ich aj začal domáhať, tak by už boli voči žalovanému premlčané), tak toto jeho prerušenie je potom svojvoľné.

14. Žalobcova námietka, že žalovaný vo vzťahu k medzitimnému rozsudku nepodal návrh podľa § 214 ods. 2 CSP je neopodstatnená, a to nielen pre možnosť súdu prijať medzitimny rozsudok ex offa podľa § 214 ods. 1 CSP, ale aj preto, že súd prvej inštancie neumožnil žalovanému sa vyjadriť k návrhu žalobcu na prerušenie konania, aby ako reakciu na konkrétnu argumentáciu žalobcu žalovaný vôbec mohol tento návrh pripraviť a podať. Medzitimny rozsudok by dal žalovanému právnu istotu, či svoje podnikanie môže a má ďalej rozvíjať alebo sa má namiesto toho zamerať na prípravu speňaženia cca. 50% svojho majetku za účelom budúceho uspokojenia nárokov žalobcu, ak súd žalobcovi prizná základ jeho žaloby. Medzitimny rozsudok by vyriešil aj otázku náhrady trov konania a taktiež by z časti napravil aj súčasné porušenie zásady rovnosti.

V. Odvolacia duplika žalobcu

15. Dňa 11.11.2023 bola žalobcovi doručená odvolacia replika žalovaného zo dňa 20.10.2023, ku ktorej žalobca dňa 23.11.2023 predložil odvolaciu dupliku, ktorou skonštatoval, že sa v plnom rozsahu pridíža svojej argumentácie uvedenej vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 18.09.2023, pričom vyjadrenia žalovaného považuje za ničím nepodložené a bez opory v skutkovom stave prejednávaného prípadu a v zákone navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

16. Zo skutkových okolností prejednávaného sporu je zrejmé, že otázka platnosti odstúpenia žalobcu od zmluvy pôsobí prejudiciálne vo vzťahu k procesnému nároku žalobcu na vrátenie vyplateného nenávratného finančného príspevku, ktoré žalobca uplatnil žalobou. Preto je nepochybné, že sa v danom prípade jedná o situáciu, na ktorú sa vzťahuje osobitný procesný režim ustanovenia § 214 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd môže o tom, či tu právo je alebo nie je rozhodnúť medzitimnym rozsudkom len na návrh sporovej strany. Preto súd prvej inštancie jednoznačne nepochybil, keď z úradnej povinnosti nerozhodol medzitimnym rozsudkom o platnosti resp. neplatnosti odstúpenia od zmluvy bez relevantného návrhu sporovej strany spĺňajúceho všetky zákonné náležitosti, nakoľko tak urobiť nemohol.

17. Žalovaný si protirečí, keď na jednej strane tvrdí, že otázka náhrady škody, ktorá sa rieši v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012 nijako nesúvisí s predmetom konania, a teda prerušenie konania zo strany súdu prvej inštancie bolo svojvoľné a na strane druhej argumentuje „nakoľko žalobcovi už bol súdom priznaný nárok na vrátenie sumy zodpovedajúcej NFP vo výške 3.350.033,85 €, tak už len z titulu zákazu bezdôvodného obohatenia sa nemôže viac domáhať jeho duplicitného vrátenia ešte aj od žalovaného...“. Z citovaného je zrejmé, že žalovaný sám uznal existenciu dôvodu na prerušenie konania v dôsledku dovolania a rovnako ako je zrejmá aj skutočnosť, že žalovaný účelovo prispôsobuje svoju argumentáciu podľa toho, ako sa mu to práve hodí.

VI. Relevantné právne predpisy

18. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

19. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

20. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

VII. Posúdenie vecí odvolacím súdom

23. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 ods. 2 písm. b) CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. n) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

24. Z obsahu predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobou v tomto spore zo dňa 20.04.2015 sa žalobca domáha zaplatenia sumy 3.350.033,85 eura s príslušenstvom a trov konania. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol na základe zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo dňa 30.09.2005, pričom predmetom zmluvy bolo spolufinancovanie schváleného projektu. Z dôvodu zistenia nezrovnalostí a v dôsledku nenaplnenia cieľov projektu vzniklo žalobcovi právo na vrátenie poskytnutého nenávratného finančného príspevku vo výške 3.350.033,85 eur, o čom žalovaného informoval žiadosťou zo dňa 25.04.2014. Vzhľadom na to, že žalovaný v lehote splatnosti finančné prostriedky žalobcovi nevrátil, uplatnil svoje právo žalobou na súde prvej inštancie.

25. Ďalej odvolací súd zistil, že uznesením č. k. 14Cb/130/2015-727 zo dňa 1. marca 2017 Okresný súd Nové Zámky prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012 podľa § 164 CSP, nakoľko mal za to, že sa v predmetnom trestnom konaní rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie zo dňa 17.03.2017, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15Cob/109/2017-757 zo dňa 26. septembra 2017 tak, že ako vecne správne odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

26. Súd prvej inštancie v konaní pokračoval po opadnutí prekážky, a to aj pojednávaním dňa 26.06.2023, na ktorom právny zástupca žalobcu uviedol, že v konaní Okresného súdu Nové Zámky vedenom pod sp. zn. 1T/189/2012 bolo podané zo strany obžalovaného I. na C. dovolanie a Najvyšší súd Slovenskej republiky by mohol v dovolacom konaní zrušiť trestný rozsudok aj v časti náhrady škody, ktorá bola žalobcovi voči I. C., W.. E. L. a W.. C. Ž. priznaná a požiadal súd prvej inštancie o prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania a tento návrh predložil písomne v lehote 10 dní. Dňa 04.07.2023 žalobca predložil súdu prvej inštancie návrh na prerušenie konania z dôvodov uvedených na pojednávaní, teda, že dovolacie konanie by mohlo mať zásadný vplyv na rozsah náhrady škody priznanej v trestnom konaní poškodenému - žalobcovi. Týmto návrhom žalobca nadviazal na právoplatné rozhodnutia Krajského

súdu v Nitre č. k. 15Cob/109/2017-757 zo dňa 26. septembra 2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 14Cb/130/2015-727 zo dňa 1. marca 2017, ktorými bolo rozhodnuté o prerušení konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012. Súd prvej inštancie následne dňa 11.07.2023 vydal napadnuté uznesenie.

27. Predmetom odvolacieho konania je s poukazom na obsah preskúmaného napadnutého uznesenia, jeho odôvodnenie a žalovaným uplatnenú odvoláciu argumentáciu, posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď v zmysle ustanovenia § 164 CSP konanie prerušil do právoplatného skončenia dovolacieho konania, ktoré dovolanie bolo podané v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012 proti rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/34/2022 zo dňa 19.10.2022.

28. Vo všeobecnosti sa hneď na úvod sa žiada poznamenať, že napadnuté uznesenie nadväzuje na právoplatne potvrdený režim prerušenia konania do skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2021.

Skutočnosť, že výsledok tohto trestného konania môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní už bola opakovane potvrdená, a to právoplatnými vyššie uvedenými (v bode 26 tohto uznesenia) uzneseniami Krajského súdu v Nitre a Okresného súdu Nové Zámky. Konanie vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012

síce bolo právoplatne skončené, avšak proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 2To/34/2022-7248 zo dňa 19. októbra 2022 bolo zo strany odsúdených podané dovolanie, a to nie len dovolanie odsúdeného I. C., ale aj dovolanie odsúdených

W. E. L. a W. C. Ž., v ktorom okrem iného napádajú

aj právoplatný výrok súdu o povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenému - žalobcovi a zároveň spochybňujú právny základ priznaného nároku na náhradu škody poškodenému. Výška škody priznaná žalobcovi v trestnom konaní zodpovedá výške nenávratného finančného príspevku vyplateného žalovanému, ktorého vrátenia sa žalobca domáha v tomto konaní.

29. Ustanovenie § 164 CSP upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania (prerušenie konania, ktoré nie je pre ukončenie samotného konania nevyhnutné) v dôsledku výskytu predbežnej (prejudiciálnej) otázky v konaní. Prejudiciálnou otázkou sa rozumie taká otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, avšak na jej vecné rozhodnutie nie je príslušný súd, pred ktorým prebieha dané súdne konanie (a ktorý zvažuje prerušenie konania), ale iný orgán, prípadne iný súd. Ide teda o otázku, ktorá môže byť predmetom samostatného konania. Pokiaľ sa takáto zákonom predpokladaná prekážka vyskytne počas súdneho konania, je v zásade len na úvahe súdu, či konanie preruší alebo bude v konaní pokračovať. Voľnosť súdu pri voľbe procesného postupu v prípade výskytu predbežnej otázky nie je však bez akéhokoľvek obmedzenia. S poukazom na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 21/2000 zo dňa 20. septembra 2000) totiž platí, že ustanovenie

§ 164 CSP sa musí vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky

(čl. 152 ods. 4), a teda zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodiť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo znamená, že všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa § 164 CSP musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno konštatovať, že posúdenie a voľbu, ktoré z jednotlivých opatrení konajúci súd v prípade výskytu prejudiciálnej otázky využije,

je potrebné podriadiť aj zákonnej požiadavke rýchlosti a účinnej ochrany práv strán sporu v súdnom konaní (čl. 17 CSP) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv strán sporu rýchlejšia a účinnejšia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/150/2010 zo dňa 21. októbra 2010). Zároveň však nemožno opomínať ani dikciu článku 2 CSP, z ktorého vyplýva, že ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Význam právnej istoty sa spája s požiadavkou predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Zákon ustanovuje,

že účastníci by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením veci súdom

bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Rovnako by nemali byť zaskočení takým postupom súdu, ktorý nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe súdu, ktorý nie je v súlade s procesným právom a jeho pravidlami.

30. V intenciách uvedenej právnej úvahy sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s napadnutým uznesením i jeho odôvodnením a konštatuje správnosť jeho dôvodov v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP. Odvolací súd nevzhladol v predmetnom konaní ani žiadny dôvod, pre ktorý by sa odchyľil od právneho názoru ako ho konštatoval Krajský súd v Nitre v uznesení č. k. 15Cob/109/2017-757, t.j. že v rámci konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T/189/2012 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom v trestnom konaní sa rozhoduje aj o uplatnených nárokoch na náhradu škody žalobcovi. Odsúdeným bola dovolaním napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Nitre uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému- žalobcovi škodu vo výške 3.350.033,85 eur. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie súdu nižšieho stupňa, je súd nižšieho stupňa viazaný právnym názorom dovolacieho súdu, tak pri posudzovaní otázok hmotného práva, ako aj pri aplikácii procesných predpisov. Po zvážení týchto skutočností je dôvodné, aby súd prvej inštancie aplikoval postup v súlade s § 164 CSP a konanie prerušil.

31. Rozhodnutie súdu o prerušení konania je procesným rozhodnutím, ktorým sa nerozhoduje vo veci samej, konečne o právach a povinnostiach strán sporu. Takéto rozhodnutie má procesnoprávne dôsledky len pre určité štádium civilného konania; nejde o rozhodnutia vo veci samej, ktoré by do práv a povinností sporových strán zasahovalo konečným spôsobom. Ak by aj pri vydávaní tohto procesného rozhodnutia došlo k procesnej nesprávosti, nemožno neviať na zreteľ, že v ďalšom konaní, ktoré nasleduje, zostávajú stranám sporu zachované všetky ich procesné oprávnenia. Aplikujúc uvedené na konkrétnu sporovú vec odvolací súd ustálil, že žalovanému nebolo postupom súdu prvej inštancie, spočívajúcim v prerušení konania, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na námietku žalovaného o domnelom pochybení súdu prvej inštancie, nakoľko žalovanému nebol v konaní doručovaný návrh žalobcu na prerušenie konania. Civilný sporový poriadok žiadnym ustanovením neukladá súdu povinnosť predkladať druhej sporovej strane takýto návrh na vyjadrenie, a konajúci súd je aj bez návrhu či vyjadrenia sporových strán oprávnený rozhodnúť či konanie preruší alebo nie.

32. Keďže z odvolania žalovaného odvolací súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by z hľadiska ustanovení § 365 ods. 1 CSP zakladala dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia. Odvolací súd záverom dopĺňa, že v danom prípade je aj z dôvodu právnej istoty sporových strán potrebné prerušiť konanie tak, ako to urobil súd prvej inštancie. Odvolací súd uvažoval pri rozhodovaní v intenciách vhodnosti, nakoľko je pravdou, že prerušením konania do skončenia dovolacieho konania v trestnej veci dôjde k neskoršiemu rozhodnutiu vo veci samej, avšak na druhej strane odvolací súd zastáva názor, že vzhľadom na výšku škody a rovnako tak na dovolaním namietaný právny základ priznaného nároku na náhradu škody poškodenému - žalobcovi, je vhodné v záujme právnej istoty toto konanie prerušiť.

33. O nároku na náhradu trov konania, vrátane trov dovolacieho konania, bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP a § 396 CSP), keďže týmto rozhodnutím sa konanie nekončí, a teda nebol splnený predpoklad pre rozhodnutie dovolacieho súdu o nároku na náhradu trov dovolacieho konania.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 tretej vety zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie n i e je prípustné.